

lelkesedése. Ezt a fajta szenvedélyt szeretném magamban is felébreszteni, hogy hasonló átéléssel és nyitottsággal dolgozhassam fel mindazt, ami érdekel, és ha úgy adódik, meg is oszthassam másokkal a közös épülés reményében.”

A hetedik tehetséggondozási nap összképe tehát így rajzolódik ki: egy nap, amelynek folyamán a szakmai igényesség és a közösségi együttlét öröme nem egymást kizáró, hanem egymást erősítő valóságként jelent meg. Maga a program-sorozat nem csupán „tehetségekről” szólt, hanem arról is, hogy miként válik a tehetségből felelősség, a kíváncsiságból kutatás, az elméletből pedig közösséget formáló gyakorlat.

Kacsó Emőke Ibolya

elsőéves magiszteri teológushallgató

Fotó: Benkő Ákos teológushallgató

A Gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskola és a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet tanárainak találkozója

2025. december 12–13. között a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet (KPTI) adott otthont az évente megrendezett protestáns és római katolikus lelkészképző intézetek közös találkozásának. Az évenként váltakozó helyszínen sorra kerülő találkozó célja a két intézmény közötti kapcsolat erősítése, a lelkészképzés közös ügyének előmozdítása, az oktatók közötti kapcsolatok erősítése.

Ezen a találkozón két rövid előadás hangzott el. Kovács Sándor *Jókai 200* címmel Jókai Mór írásainak egyházi-teológiai vonatkozásait dolgozta fel, különös tekintettel a szerző vallásos világnézetére. Az előadás arra hívta fel a figyelmet, hogy Jókai vallásképe a 19. századi liberalizmus eszméitől mélyen átitatott, a dogmatikai viták által körvonalazott felekezeti határokon átvélő univerzalista szemléletmód jellemző. Ahol regényeiben és novelláiban a felekezetiiség előtérbe kerül, a református valláshoz főként a felvilágosult gondolkodásmód kötődik (maga Jókai is református volt), és ez szemben áll a többnyire konzervatívként bemutatott katolikus egyházzal. A vallások megjelenítésében Jókait széles körű tájékozottság jellemzi, amelyet a kor irányzatának megfelelően hat át a racionális-liberális szemléletmód és a konzervatív egyház kritikája. Jókai számára a vallás nem dogmatikai, hanem a 19. századi liberalizmus kontextusához híven főként etikai érték, amelyben a munka, a hazaszeretet, a tudomány, s nem mellékesen a szerelem számított a legfőbb erényeknek. Az író pozitív szereplői szerint minden vallás jó, ha annak követői jók. De ezt a jóságot többnyire egy-egy elvont kontextusban, szíveten tudják csak igazán megélni.

Tasnádi István, a KPTI egyháztörténeti tanszékének tanársegédje a kora újkori püspökválasztás intézményét mutatta be *Püspökválasztás a 18. századi erdélyi*

református egyházban című előadásban. Ebben azt emelte ki, hogy a református egyháznak 17 püspöke volt a 18. században, ami egy évszázad alatt meglehetősen nagy számnak tekinthető, főként úgy, hogy a püspökök életük végéig töltötték be ezt a tisztséget. (Ez idő alatt az unitárius egyházban 6 püspök követte egymást.) A püspökválasztási rendszeren belül kialakult a főjegyzői szukcesszió, vagyis az, hogy a főjegyzőnek választott személy lép a püspök helyére. A szabályzatokban rögzített egyházi alapelvek, a teológiai felkészültség, a külföldi tanulmányút, az erkölcsi életvitel, az egészségi állapot, az életkor és a lelkeszi közösség érdekei elég gyakran szorultak háttérbe a főkonzisztórium, azaz a világi-egyházi vezetői testülete befolyása nyomán. A 18 évszázad folyamán a „szükségállapot”-ra való hivatkozás játszott gyakran döntő szerepet szerepet és írt fölül más elveket az érdekérvényesítésben.

A találkozó másnapján az intézmények közös dolgairól történt eszmecsere, amelyben az intézet vezetői beszámoltak az elmúlt év legfontosabb változásairól, a lelkészképző karok előtt álló újabb kihívásokról és tervekről. A közös kulturális élményszerzés célját szolgálta a kolozsvári Történelmi Múzeum nyílt kőtarának vezetett bemutatóval való meglátogatása, amely a középkori és kora újkori művelődés- és egyháztörténet sok látványos emlékét mutatta be. A reggeli kulturális program utolsó állomása a frissen felújított Herepei-ház tanácstermének meglátogatása volt, ahol Ősz Sándor Előd beszélt a ház történetéről, művészettörténeti és egyháztörténeti szempontból jelentős szerepéről.

A találkozás során szervezett eszemcserék, közös séták, étkezések tovább erősítették a két intézmény közötti kapcsolatot és mélyítették a közös elhívást az egyház szolgálóinak nevelésére, az evangélium ügyének szolgálatára.

Balogh Csaba

Egyházkerületi vizitáció a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben

Rendhagyó esemény helyszíne volt a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet (KPTI) 2025. december 17-én: az Erdélyi Református Egyházkerület (EREK) generális vizitációs bizottsága látogatotta meg az intézetet, és találkozott annak vezetésével, oktatóival és diákaival.

A találkozót Kiss Jenő Ézs 5,18–20 alapján tartott áhítata nyitotta meg, amelyben azt hangsúlyozta, hogy Isten kétféle szolgálatot bízott az egyházzal: a tiszta szóhasználatot és a radikális beszédmódot, amely magának Istennek a lényéből származik. Ézsaiás próféta a maga korában pellengérré állította azokat, akik a gonoszt jónak mondták, a jót pedig gonosznak. Felhívta a figyelmet arra a veszélyre, amely az egyházat ma is megkönyékezi, ami a profanizálódó, a szentséget nélkülöző, korrumpálódó nyelvhasználat. A nyelv kompromittálódása pedig maga után vonja az erkölcsi kompromisszumot. Ennek érdekében kellett és kell Isten egykori és mai prófétáinak jajkiáltással felhívniuk a figyelmet. Isten kizárólagos hűségét követel magának. Azt várja, hogy ne csak az üdvösségünket bizzuk rá, hanem egyéb dolgainkat is. Ez a tiszta beszéd és ez a radikalizmus méltó Isten lényéhez, s az egyháznak és a teológiának ma is ez a feladata.

A bizottságot köszöntő beszédében Kovács Sándor rektor megköszönte a látogatást. Kiemelte, hogy bár a vizitációs bizottság az egyházi iskolák sorában a végére hagyta a teológiai intézetet, mégis utolsónak lenni az evangélium szerint nem feltétlenül jelent hátrányt. Hangsúlyozta, hogy a lelkészképzés az egyház és teológia közös ügye, s elismerését fejezte ki az egyházkerületnek, illetve az egyházkerületeknek, hogy ezt az ügyet felvállalják.

A generális vizitációs bizottság elnökeként Kolumbán Vilmos József püspök köszöntötte a vezetőséget. Kiemelte, hogy a 2025-ös esztendő az ifjúság éve volt a magyar református egyházban, és az oktatás ügye az ifjúság kérdéséhez kapcsolódik. Az év folyamán ennek keretében került sor hat egyházi kollégium, két társult kollégium és a két egyetem, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Tanárképző és Zeneművészeti Karának és a KPTI-nek meglátogatására is. Huszonöt éves teológiai tanári munkásságával nem idegenként érkezett az intézetbe, hanem azt szeretné, hogy az intézet tudománnyal, de stratégiával is segítse az egyházat a maga feladatainak végzésében. A vizitáció beleilleszkedik abba a párbeszédke-